

Arrest

nr. 329 824 van 14 juli 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat V. MEULEMEESTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 12 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 27 augustus 2024.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 14 januari 2025 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nigeriaanse nationaliteit en behoort u tot de Ibibio etnie. U bent geboren op (...) 1979 in de stad Abak, in de deelstaat Akwa Ibom, in de South-South provincie. U voltooide uw

middelbaar aan het Queen Amina College in de deelstaat Kaduna. Hier zat u op internaat en ontdekte u dat u aangetrokken was tot vrouwen. U begon er een relatie met uw kamergenote, R. E.. In 2000, na uw middelbaar, verhuisde u naar de stad Abuja. Hier werkte u in scholen. In 2007 ontdekte u dat u HIV-positief bent. In 2010 begon u sociale studies in onderwijs aan de universiteit van Abuja. U woonde gedurende uw studies samen met R.. Ook in 2010 richtte u de Jollykate School op. Rond 2012 of 2013 richtte u een haarsalon en een computercentrum op. In 2014 richtte u een bonenmaalterij op. In 2013 of 2014 ontdekte uw omgeving dat u HIV had. Sindsdien ging het slechter met uw zaken. In 2015 studeerde u af aan de universiteit en ging u weer alleen wonen. In 2016 trouwde R. met een man. U bleef contact houden met haar. Op 29 oktober 2022 ging u samen met R. naar een huwelijk in Kaduna. Jullie verbleven hiervoor een nacht op hotel. Op 30 oktober 2022, net op het moment dat jullie aan het kussen waren, opende de poetsman de deur. Hij begon te roepen en er kwam een menigte de hotelkamer binnen. U slaagde erin te ontsnappen via het raam, maar R. werd gevat en geslagen. Ze overleed in het ziekenhuis. De dag na het incident kwam de hisbah politie bij u thuis langs. In afwachting van uw visum verbleef u in Mpape, in de deelstaat Abuja.

U verliet Nigeria op 1 december 2022 met het vliegtuig en kwam na transit op een onbekende plaats aan in Frankrijk op 2 december 2022. In Frankrijk verbleef u op een boerderij van een man, J.. U vertrok op 11 februari 2024 met de trein, nadat u ruzie kreeg met J.. Op 12 februari 2024 kwam u aan in België. U diende op 19 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming in België in.

Bij terugkeer naar Nigeria vreest u vervolgd te worden omwille van uw bisexualiteit en stigmatisering omdat u HIV heeft.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: informatie met betrekking tot de verschillende verwerkingsgegevens van persoonsgegevens in het kader van het onderzoek en de opvolging van uw aanvraag en machtiging tot verblijf ingediend op basis van de artikel 9ter, een medisch certificaat van 30/04/2024 van een bloedonderzoek dat aantoont dat u HIV heeft, een medisch certificaat van 20/08/2024 dat aantoont dat u HIV heeft ter staving van een 9ter procedure, een brief van 05/08/2024 van uw zus waarin staat dat u door de Hisbah politie en de Nigeriaanse politie gezocht wordt, een brief van 07/08/2024 van uw advocaat waar in staat dat u gezocht wordt in Nigeria, de bedrijfskaart van uw advocaat, uw Nigeriaanse identiteitskaart, foto's van posters van de Hisbah politie opgehangen in Nigeria waarop staat dat u gezocht wordt omwille van homoseksualiteit, een facebookpost van 22/03/2024 van Hisbah Kaduna Jtf waarin staat dat u gezocht verklaard bent vanwege homoseksualiteit en een post van 18/06/2024 van Hisbah Kaduna Jtf waarin eveneens staat dat u gezocht wordt vanwege homoseksualiteit. U legt ook nog een schriftelijke weergave van uw relaas voor en opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud van 27/08/2024.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

U verklaarde dat u de Nigeriaanse nationaliteit bezit en dat u vervolging vreest wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert biseksueel te zijn, verwachten dat zij overtuigend is met betrekking tot haar ervaringen en parcours in verband met haar seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. Het CGVS stelt vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde bisexualiteit en de problemen die hieruit voortkwamen.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat u naar België kwam, verbleef u eerst nog een jaar en twee maanden in Frankrijk zonder daar internationale bescherming aan te vragen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 27/08/2024, p. 9; verklaringen DVZ, dd. 19/02/2024, vraag 33). U stelt dat u in Frankrijk geen internationale bescherming aanvroeg, omdat u niet wist hoe u dat moest doen. U stelt dat u meer dan een jaar verbleef bij een man, J., die zei dat hij u zou helpen om de aanvraag te doen. Hij deed dit nooit en pakte uw paspoort af. Nadat u na een jaar ruzie kreeg met J., wilde u ook niet meer in Frankrijk blijven (CGVS, 9-11). De redenen

die u aanhaalt voor het uitblijven van uw aanvraag om internationale bescherming in Frankrijk zijn ongeloofwaardig:

- U weet bijna niets over J. en uw verblijf bij hem. U zegt eerst dat u denkt dat de man bij wie u verbleef J. heette, maar weet dit zelfs niet zeker. Later laat u via email weten dat hij eigenlijk J. heette (CGVS, p. 7; zie groene map, 11 en 12). U kent de achternaam van J. niet (CGVS, p. 7). U weet niet waar in Frankrijk de boerderij was van J. waar u verbleef (CGVS, p. 6). U weet niet wat de nationaliteit van J. was (CGVS, p. 10).
- U zegt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat J. uw paspoort afnam (CGVS, p. 11). Bij de DVZ stelt u echter dat u niet meer weet waar en wanneer u uw paspoort verloor (verklaringen DVZ, vraag 25).
- U zegt bij de DVZ dat u in Frankrijk geen internationale bescherming kon aanvragen, omdat u verkeerdelijk dacht dat u hier een paspoort voor nodig had (verklaringen DVZ, vraag 33). Bij het CGVS stelt u dat J. uw paspoort pas afnam nadat u al twee maanden in Frankrijk was. Zelfs als u dacht dat u een paspoort nodig had voor uw aanvraag, had u nog twee maanden de tijd om deze te doen alvorens u uw paspoort verloor (CGVS, p. 12).
- U zegt dat u geen internationale bescherming wilde aanvragen in Frankrijk, omdat u J. er niet meer wilde tegen komen nadat u ruzie had gekregen met hem. Dit is geen afdoende uitleg voor het uitblijven van uw aanvraag. U stelt dat de relatie met hem ok was en dat u vertrokken bent omdat u ruzie met hem kreeg (CGVS, p. 10; verklaringen DVZ, vraag 33). U had dus nog internationale bescherming kunnen aanvragen in Frankrijk alvorens u ruzie kreeg met J..
- U zegt dat u geen internationale bescherming aanvroeg, omdat u niet wist waar u naartoe moest. Het is ongeloofwaardig dat een Engelstalige vrouw met uw achtergrond niet in staat zou zijn om uit te zoeken waar ze terecht kan in Frankrijk. U heeft universitaire studies voltooid en slaagde erin vier verschillende zaken op te starten in Nigeria (CGVS, p. 6).

Om bovenstaande redenen is het ongeloofwaardig dat u meer dan een jaar lang niet in staat geweest zou zijn om internationale bescherming in Frankrijk aan te vragen. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Dat u dit niet deed in Frankrijk, zet de geloofwaardigheid en ernst van uw vrees op een helling.

Uw verklaringen over hoe u ontdekte dat u aangetrokken was tot vrouwen en wat uw omgeving hiervan vond, zijn niet doorleefd en ongeloofwaardig:

- U stelt dat u zich voor de eerste keer realiseerde dat u aangetrokken was tot R., en vrouwen in algemeen, toen u het leuk vond op de nacht van uw zeventiende verjaardag toen ze u aanraakte (CGVS, p. 13-14). U kan geen enkel ander moment aanduiden waarop u zich realiseerde dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen (CGVS, p. 15). Tot uw zeventiende verjaardag vond u het zelfs niet leuk dat R. u aanraakte toen ze bij u op de kamer sliep (CGVS, p. 13-15). Dat u zich sinds uw zeventiende, u bent intussen 45 jaar oud, geen andere momenten voor de geest kan halen waarop u beseftte dat u zich aangetrokken voelt tot vrouwen, overtuigt niet.
- U kan niet doorleefd en gedetailleerd vertellen wat u voelde en dacht toen R. u in de hierop volgende periode aanraakte. U herhaalt louter dat R. u altijd aanraakte en dat u zei dat ze moest stoppen (CGVS, p. 15). Steeds weer grijpt u terug naar dezelfde fysieke aanrakingen in de plaats van aan te geven met welke gedachten en gevoelens u geconfronteerd werd. Nochtans gaf u zelf aan dat u enkel met R. kon praten over uw geaardheid (CGVS, p. 19) en dat uw directe omgeving in Nigeria van mening was dat dergelijke meisjes bezeten zijn door de duivel (CGVS, p. 17). Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat u uw seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij u, die afkomstig bent uit een land waar men LGBTQ+ niet accepteert en waar dit mogelijk (sociaal) strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin u zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze u daaraan invulling wil en kan geven. Aangezien u tijdens het persoonlijk onderhoud beweert op de hoogte te zijn van de gevolgen van het uiten van uw biseksuele geaardheid in de Nigeriaanse samenleving en deze gevolgen zelfs aan den lijve te hebben ondervonden, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u de ontdekking en beleving van uw beweerde biseksuele geaardheid met R. zou hebben besproken en deze enigszins onder woorden kan brengen. Deze ontdekking en beleving situeren zich immers in de homofobe Nigeriaanse samenleving, waarvan zij niet los kunnen gezien worden. U toont niet aan dat u bij het ontdekken van uw geaardheid een denkproces heeft doorgemaakt dat past binnen een samenleving die homofobie is.
- U vertelt dat mensen rondom u stelden dat meisjes die aangetrokken zijn door andere meisjes bezeten zijn door de duivel (CGVS, p. 17). U kan zich niet herinneren wanneer u dit voor de eerste keer hoorde. U kan ook niet zeggen van wie u deze stelling hoorde (CGVS, p. 16). U kan zich geen moment herinneren wanneer dit gezegd werd en beperkt zich tot algemeenheden. U zegt dat dit ook in de kerk en in de zondagsschool gezegd werd, maar kunt zich geen enkel concreet moment herinneren waarop dit gebeurde (CGVS, p. 17).
- U zegt zelf dat u biseksueel bent (CGVS, p. 2) maar gevraagd naar wat u over biseksualiteit weet, stelde u dat u er eens in een boek over las maar niet meer weet in welk jaar (CGVS, p. 16). Gevraagd hoe u wist

dat u zich ook aangetrokken voelde tot mannen, komt u niet verder dan de uiterst vage omschrijving dat u een man met wie u uitging wel leuk vond maar uiteindelijk niet hetzelfde voelde voor hem als voor R. (CGVS, p. 16).

- U heeft geen idee hoe uw eigen familie staat tegenover bisexualiteit (CGVS, p. 19). Zelfs indien jullie dit nooit bespraken, zou u hier toch enig idee over moeten hebben.

Er kan verwacht worden dat u meer gedetailleerd en doorleefd zou kunnen vertellen over de ontdekking van het moment dat u zich aangetrokken voelde tot meisjes én mannen en het moment waarop u beseftte wat de perceptie van de Nigeriaanse maatschappij hiervan was. Dat u hier niet in slaagt ondergraaft de geloofwaardigheid van uw bisexualiteit.

U blijft vaag over uw relatie met R. en uw relatie met S.. U heeft er slechts beperkte kennis over:

- U weet niet hoe R. wist dat ze u kon tonen dat ze tot u aangetrokken was en u heeft haar dit ook nooit gevraagd (CGVS, p. 22). Nochtans gaf u zelf aan dat u aanvankelijk niet ontvankelijk reageerde op haar aanrakingen (CGVS, p. 14).

- U kan geen concrete gelukkige momenten aanduiden die u met R. had. U blijft algemeen refereren aan de volledige periode dat u met haar samenwoonde en uw universiteitstijd (CGVS, p. 23). Gelet op uw bewering dat jullie decennialang in contact bleven, mag verwacht worden dat u concretere voorbeelden zou kunnen geven van gelukkige momenten samen.

- U weet niets over de man waarmee R. trouwde behalve dat hij A. heet, geconverteerd christen is en dat hij van Kaduna is (CGVS, p. 23).

- U weet niet hoe R. haar relatie met u geheim hield voor haar echtgenoot. U heeft haar dit ook nooit gevraagd (CGVS, p. 23). Nochtans is dit cruciaal gezien de mogelijke straf die jullie beiden boven het hoofd hing en mag hoe dan ook verwacht worden dat u hierover met R. zou overleggen.

- U kan buiten een vage verwijzing naar een huishoudhulp niet uitleggen hoe R. haar homoseksualiteit ontdekte. U vroeg ook (decennialang) niet meer dan dat, omdat u dacht dat het niet nodig was (CGVS, p. 24-25). Het is zeer opmerkelijk dat dit onderwerp nooit aan bod zou zijn gekomen terwijl R. de enige persoon was met wie u over uw geaardheid kon praten (CGVS, p. 19). • U weet niet in detail hoe R. omging met het risico van homoseksueel zijn in Nigeria. Alweer kan u enkel zeggen dat jullie het nooit publiek toonden en zeiden (CGVS, p. 25). Deze onwetendheid frappeert des te meer daar u aangaf dat u enkel met R. kon praten over uw geaardheid en zich hierbuiten altijd alleen voelde (CGVS, p. 19).

- U stelt dat u sinds uw vertrek uit Nigeria nog een relatie gehad heeft met een zekere S.. U kent de achternaam niet van S., u weet niet wat ze gestudeerd heeft, u weet niet hoe ze weet dat ze homoseksueel is. U vroeg dit ook niet omdat u dacht dat het niet nodig was. U weet enkel dat S. problemen had in haar gedwongen huwelijk, maar verder niets (CGVS, p. 24). Dergelijke vage verklaringen over de enige andere relatie die u had met een vrouw zijn opmerkelijk en overtuigen niet.

Uw vaagheid en beperkte kennis over uw relaties met R. en S. ondermijnen de geloofwaardigheid van uw bisexualiteit verder op ernstige wijze.

Uw verklaringen over hoe u uw relatie met R. verborg in Nigeria zijn niet doorleefd:

- U zegt dat u bang was dat uw relatie met R. zou uitkomen (CGVS, p. 19). Gevraagd hoe u omging met het risico van bisexueel te zijn in Nigeria, antwoordt u louter dat u er nooit over praatte en dat u nooit buiten affectie toonde. U gevraagd hoe u uw seksualiteit verborg tijdens en na uw adolescentie, zegt u opnieuw dat u die buiten nooit liet zien en dat u nooit praatte met meisjes om er een relatie mee te hebben (CGVS, p. 17-18). Nog eens gevraagd hoe u uw relatie met R. verborgen hield, komt u weer niet verder dan te zeggen dat u in het openbaar geen affectie toonden en dat jullie nooit dezelfde kleren droegen (CGVS, p. 18). U deed niets anders om uw seksualiteit in Nigeria te verbergen (CGVS, p. 20). Hierbij kan tevens gewezen worden op jullie onvoorzichtigheid bij de ontdekking in het hotel: jullie dachten niet na over enig mogelijk gevaar om naar het huwelijk te gaan, en dachten dat er toch niemand zou binnenkomen dus kusten jullie elkaar zonder verdere voorzorgsmaatregelen (CGVS, p. 26). Gelet op de mogelijke gevolgen en door u geschetste context overtuigt dit wederom niet.

Het gegeven dat u niet doorleefd kan vertellen over hoe u uw relatie met R. verborgen hield, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bisexualiteit.

De tijdlijn van de ontdekking van uw geaardheid door de autoriteiten is niet geloofwaardig:

Het CGVS vindt online het spoor van een artikel van HOLLA News Worldwide van 30 juli 2022 waarin te lezen is dat The lesbian duo were being caught having unholy relationship in Prestige hotel where miss Ekaette was able to escape to unknown destination.... De post is verwijderd van Facebook en dus niet meer zichtbaar (zie blauwe map, 1). De post werd echter al gepubliceerd drie maanden voordat uw problemen plaatsvonden op 30 oktober 2022 (zie groene map, 4 en 5). U legde deze post ook niet zelf voor. Het is opmerkelijk dat u deze facebookpost niet voorlegde, terwijl u de twee recentere posts wel voorlegde (zie blauwe map 1 en 2). Bovendien is het opzienbarend dat het account HOLLA News Worldwide sinds de crossposts van "Hisbah Kaduna JtF" van maart en april 2024 waarin u werd vermeld geen enkele andere post heeft geplaatst. Van de twee facebookposts van "Hisbah Kaduna JtF" kan niet nagegaan worden wie ze plaatste en in welke context. Tevens moet opgemerkt dat de url (webadres) van dit account "W. Y. 7." bevat, een duidelijke verwijzing naar een persoon, geen enkele verwijzing maakt naar een officiële overheidsinstantie en slechts 295 vrienden heeft. Een ander account van de Hisbah, "Hisbah Board Kano", heeft "hisbah board" in de url, 35.000 likes, 89.000 volgers en verschillende verwijzingen naar officiële

overheidskanalen. Het is tot slot bijzonder opmerkelijk dat beide posts geplaatst werden in 2024, bijna twee jaar na uw problemen en dat er buiten de facebookpost van 30 juli 2022, geplaatst voor uw problemen, geen enkele andere verwijzing te vinden is naar uw problemen op het internet. Het lijkt er dan ook sterk op dat u deze berichten zelf online plaatste of liet plaatsen met het oog op uw verzoek om internationale bescherming. Voor de volledigheid kan nog gewezen worden op de visuminformatie in uw dossier: u wendde zich in november 2022 nog tot de Nigeriaanse autoriteiten in Abuja hetgeen de geloofwaardigheid van de ontdekking van uw biseksuele geaardheid door de Nigeriaanse autoriteiten en een vervolgingsvrees voor hen finaal ondergraaft.

Al deze elementen in acht genomen, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde bisexualiteit en de problemen die u hierdoor ondervond in Nigeria.

De stigmatisering die u vreest ten gevolge van uw HIV in Nigeria is niet zwaarwichtig genoeg om gekwalificeerd te worden als het risico op vervolging of ernstige schade zoals bepaald in de Conventie van Genève. U zegt dat mensen naar u keken als de pest en dat ze u buitenspel zetten als u een job wilde. Uw zaken liepen ook slechter nadat mensen rond 2013 of 2014 ontdekten dat u HIV had (CGVS, p. 12-13). Toch zegt u dat u uw universitaire studies nog kon afmaken in 2015 en bleven ouders hun kinderen nog naar uw school sturen (CGVS, p. 13, 18). Hoewel het gradueel minder werd, zegt u dat de school normaal bleef lopen. U zegt dat de inschrijvingen van kinderen aan uw school pas compleet stopten in 2022 toen ontdekt werd dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen (CGVS, p. 13), waar geen geloof aan wordt gehecht. Buiten het bewijs zelf dat u HIV heeft, legt u geen enkel bewijs voor ter staving van de stigmatisering die u hierdoor ondervonden zou hebben. U maakt dan ook niet aannemelijk dat deze situatie in het verleden gelijkgesteld kan worden met vervolging of ernstige schade zoals bepaald in de definities van internationale bescherming, noch dat dit in de toekomst wel het geval zou zijn. Voor de volledigheid wijst het CGVS er op dat de beoordeling van deze problematiek een exclusieve bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken is. Voor deze beoordeling dient u zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet waarbij uit de door u neergelegde documenten (zie stukken 1 en 2 groene map) blijkt dat u een dergelijke procedure heeft opgestart.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Abuja actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Abuja aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande beslissing geenszins wijzigen. De informatie met betrekking tot de verschillende verwerkingsgegevens van persoonsgegevens in het kader van het onderzoek en de opvolging van uw aanvraag en machtiging tot verblijf ingediend op basis van de artikel 9ter zegt niets over uw problemen in Nigeria. De twee medische certificaten bewijzen enkel dat u HIV heeft. Dit wordt niet door het CGVS betwist. Van de brieven van uw advocaat en uw zus kan onmogelijk nagetrokken worden wie ze geschreven heeft, wanneer, in welke context en of de feiten die erin beschreven worden waarachtig zijn. Van de bedrijfskaart van uw advocaat kan onmogelijk nagetrokken worden in welke context u die bekam. Uw Nigeriaanse identiteitskaart bevestigt hoogstens uw identiteit. Van de foto's van de posters van de Hisbah politie kan onmogelijk nagetrokken worden waar, wanneer en in welke context ze getrokken werden. De schriftelijke weergave van uw relaas betreft louter uw eigen verklaringen en de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud zijn niet van die aard dat ze invloed hebben op bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Terloops voert verzoekster tevens de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Vooreerst betoogt ze dat verweerder ten onrechte geoordeeld heeft dat zij geen enkel element zou hebben aangehaald waaruit blijkt dat zij bijzonder procedurele noden zou hebben. Ze stelt dat in onderhavig dossier verweerder volstrekt geen rekening zou hebben gehouden met haar gezondheid en het feit dat zij HIV heeft. Ze verwijst hierbij naar de neergelegde medische stukken die haar bijzondere kwetsbaarheid aantonen.

Vervolgens tracht ze op omstandige wijze het weigeringsmotief inzake het laattijdig indienen van haar beschermingsverzoek te weerleggen.

Verder wijst ze op haar verklaringen over haar seksuele geaardheid en gaat ze nader in op de concrete weigeringsmotieven in dit verband.

Voorts bespreekt ze op theoretische wijze de algemene context in Nigeria, een verhoogd risico op vervolging alsook de gevreesde discriminatie omwille van HIV.

Tot slot stipt verzoekster het onderzoek aan van haar vrees in het kader van een subsidiaire bescherming. Doorheen haar verzoekschrift verwijst verzoekster naar en citeert zij fragmenten uit algemene landeninformatie, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd:

- twee deels leesbare kopieën van een attest ter staving van het indienen van een internationaal beschermingsverzoek in Frankrijk;
- verschillende Whatsapberichten.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster citeert een fragment uit 's Raads rechtspraak en stelt dat er met haar profiel (nl. vrouw, HIV, lid van de LGTB-beweging) onvoldoende rekening werd gehouden. Ze benadrukt de op het CGVS neergelegde medische stukken die haar bijzondere kwetsbaarheid aantonen.

De Raad oordeelt dat verzoekster met dergelijk betoog met verwijzing naar haar profiel geenszins een ander licht werpt op bovenstaande terechte motivering dat er geen bijzonder procedurele noden in haar hoofde blijken.

Immers moet vooreerst worden vastgesteld dat uit de neergelegde medische documenten geenszins blijkt dat verzoekster ten tijde van haar interview bij de DVZ of ten tijde van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. De Raad merkt op dat uit de voorliggende documenten geenszins kan worden vastgesteld dat de medische staat van verzoekster een impact zou hebben gehad op haar vermogen om aan de asielprocedure deel te nemen. Voorts merkt de Raad op dat uit de neergelegde medische documenten niet kan blijken dat verzoekster aan enig neuro-psychologisch onderzoek is onderworpen geweest waaruit kan vastgesteld worden dat zij lijdt aan geheugenproblemen of een cognitieve disfunctie of dat zij ten gevolge van haar medische problemen – die op zich niet betwist worden en verder door verweerder wel degelijk in rekening werden gebracht bij het onderzoek van haar beschermingsverzoek (infra) – niet bij machte was om haar persoonlijk onderhoud in het kader van haar verzoek om internationale bescherming te volbrengen.

Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens dat verzoekster niet in staat was om op adequate wijze haar vluchtmotieven uiteen te zetten en volwaardig deel te nemen aan de asielprocedure. De Raad wijst erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud geenszins blijkt dat er zich noemenswaardige problemen voordeden tijdens het onderhoud en verzoekster geen problemen ondervond om haar verklaringen uitgebreid en gedetailleerd uiteen te zetten en concreet te antwoorden op de gestelde vragen. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoekster alle vragen van verweerder verstaan heeft en hetgeen zij niet verstond zij opnieuw gevraagd heeft (persoonlijk onderhoud van 27 augustus 2024, p. 26).

Daarenboven maakte verzoekster in het kader van de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” geen gewag van medische problemen die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ van 19 februari 2024). Daarnaast moet opgemerkt worden dat niet wordt geduid welke steunmaatregelen er hadden genomen kunnen worden, noch wordt er concreet toegelicht welke invloed deze dan op de beoordeling zouden hebben.

Ten slotte bemerkt de Raad nog dat waar verzoekster verwijst naar ’s Raads rechtspraak in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoekster niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vernoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, te meer verder in de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk rekening werd gehouden met haar medische toestand en geen geloof wordt gehecht aan haar biseksuele geaardheid (infra).

2.3.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Nigeria een vervolging omwille van haar seksuele geaardheid en tevens een stigmatisering/discriminatie omdat ze HIV heeft.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoekster met haar betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in haar verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Zij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.3.5.2. Vooreerst stipt de Raad samen met verweerder aan dat er in de bestreden beslissing pertinent gemotiveerd dat verzoeksters houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming:

“Voordat u naar België kwam, verbleef u eerst nog een jaar en twee maanden in Frankrijk zonder daar internationale bescherming aan te vragen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 27/08/2024, p. 9; verklaringen DVZ, dd. 19/02/2024, vraag 33). U stelt dat u in Frankrijk geen internationale bescherming aanvraagde, omdat u niet wist hoe u dat moest doen. U stelt dat u meer dan een jaar verbleef bij een man, J., die zei dat hij u zou helpen om de aanvraag te doen. Hij deed dit nooit en pakte uw paspoort af. Nadat u na een jaar ruzie kreeg met J., wilde u ook niet meer in Frankrijk blijven (CGVS, 9-11). De redenen die u aanhaalt voor het uitblijven van uw aanvraag om internationale bescherming in Frankrijk zijn ongeloofwaardig:

- U weet bijna niets over J. en uw verblijf bij hem. U zegt eerst dat u denkt dat de man bij wie u verbleef J. heette, maar weet dit zelfs niet zeker. Later laat u via email weten dat hij eigenlijk J. heette (CGVS, p. 7; zie groene map, 11 en 12). U kent de achternaam van J. niet (CGVS, p. 7). U weet niet waar in Frankrijk de boerderij was van J. waar u verbleef (CGVS, p. 6). U weet niet wat de nationaliteit van J. was (CGVS, p. 10).*
- U zegt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat J. uw paspoort afnam (CGVS, p. 11). Bij de DVZ stelt u echter dat u niet meer weet waar en wanneer u uw paspoort verloor (verklaringen DVZ, vraag 25).*
- U zegt bij de DVZ dat u in Frankrijk geen internationale bescherming kon aanvragen, omdat u verkeerdelijk dacht dat u hier een paspoort voor nodig had (verklaringen DVZ, vraag 33). Bij het CGVS stelt u dat J. uw paspoort pas afnam nadat u al twee maanden in Frankrijk was. Zelfs als u dacht dat u een paspoort nodig had voor uw aanvraag, had u nog twee maanden de tijd om deze te doen alvorens u uw paspoort verloor (CGVS, p. 12).*
- U zegt dat u geen internationale bescherming wilde aanvragen in Frankrijk, omdat u J. er niet meer wilde tegenkomen nadat u ruzie had gekregen met hem. Dit is geen afdoende uitleg voor het uitblijven van uw aanvraag. U stelt dat de relatie met hem ok was en dat u vertrokken bent omdat u ruzie met hem kreeg (CGVS, p. 10; verklaringen DVZ, vraag 33). U had dus nog internationale bescherming kunnen aanvragen in Frankrijk alvorens u ruzie kreeg met J..*
- U zegt dat u geen internationale bescherming aanvraagde, omdat u niet wist waar u naartoe moest. Het is ongeloofwaardig dat een Engelstalige vrouw met uw achtergrond niet in staat zou zijn om uit te zoeken waar ze terecht kan in Frankrijk. U heeft universitaire studies voltooid en slaagde erin vier verschillende zaken op te starten in Nigeria (CGVS, p. 6). Om bovenstaande redenen is het ongeloofwaardig dat u meer dan een jaar lang niet in staat geweest zou zijn om internationale bescherming in Frankrijk aan te vragen. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een*

beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Dat u dit niet deed in Frankrijk, zet de geloofwaardigheid en ernst van uw vrees op een helling.”

Verzoekster betoogt dat zij in dit verband heeft toegelicht dat de man haar paspoort had afgenomen en zij geen informatie had over de wijze waarop zij een beschermingsverzoek kon indienen en dat de betrokken persoon die haar paspoort had afgenomen had meegedeeld dat hij voor haar het beschermingsverzoek zou indienen. Verzoekster benadrukt dat het gegeven dat zij geen studies heeft gevolgd haar kwetsbaarheid als asielzoekster verhoogt. Ze vervolgt met een theoretische uiteenzetting over het 'te laat' indienen van een beschermingsverzoek en betoogt dat het bijgevolg aan de asielautoriteiten is om rekening te houden met redenen die verzoekers aanvoeren om hun beschermingsverzoek niet vroeger in te dienen en om deze redenen flexibel en in de context van het geheel van de verklaringen te oordelen.

Verzoekster brengt met de loutere volharding in haar verklaringen geenszins valabele elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen kunnen ontkrachten. Verzoekster kan geen afdoende verklaring bieden voor het feit waarom zij pas in België een verzoek om internationale bescherming indiende terwijl zij eerder een jaar en twee maanden in Frankrijk verbleef.

De Raad treedt verweerder bij waar die oordeelt dat verzoeksters afwachtende houding niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Immers kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst na aankomst in een derde land overigens zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Verzoeksters betoog waarbij ze volhardt in haar verklaringen en stelt geen studies te hebben gevolgd, kan aldus allerminst afbreuk doen aan bovenstaande verwachting, te meer zij blijkens haar eerdere verklaringen wel degelijk universitaire studies heeft gevolgd en verschillende jobs heeft kunnen uitoefenen die haar zelfstandigheid/zelfredzaamheid aantonen (Verklaring DVZ van 19 februari 2024, p. 6-7; persoonlijk onderhoud van 27 augustus 2024, p. 7, p. 18).

2.3.5.3. Met betrekking tot verzoeksters voorgehouden biseksuele geaardheid en haar vrees omwille van deze seksuele oriëntatie, treedt de Raad verweerder bij in diens oordeel dat verzoekster in het licht van de elementen in haar dossier niet weet te overtuigen dat zij biseksueel is.

Hoewel het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag er van een verzoeker om internationale bescherming die beweert biseksueel te zijn, worden verwacht dat zij overtuigend is met betrekking tot haar ervaringen en parcours in verband met haar seksuele oriëntatie.

De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere vluchtmotieven, zijn de eigen verklaringen van de betrokken verzoekster dan ook van wezenlijk belang. De verklaringen die een verzoekster om internationale bescherming over haar seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen dan ook het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoekster geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande haar gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst. Indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève, 2008, nr. 35).

De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekster minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen biseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van biseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen. Ook kan sociale aanknoping worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homo- en biseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoekster die zichzelf identificeert als biseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in haar land van oorsprong kan worden verwacht dat zij dit overtuigend aantoont.

Er mag ook volgens de Raad van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas worden verwacht zonder grote incoherenties alsook doorleefde verklaringen. Verzoekster blijft hierbij echter in gebreke.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster beweerde biseksualiteit en de problemen die hieruit voortkwamen.

Zo motiveert de commissaris-generaal met reden dat verzoeksters verklaringen over hoe zij ontdekte dat zij aangetrokken was tot vrouwen en wat haar omgeving hiervan vond, niet doorleefd en ongeloofwaardig zijn:

“• U stelt dat u zich voor de eerste keer realiseerde dat u aangetrokken was tot R., en vrouwen in algemeen, toen u het leuk vond op de nacht van uw zeventiende verjaardag toen ze u aanraakte (CGVS, p. 13-14). U kan geen enkel ander moment aanduiden waarop u zich realiseerde dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen (CGVS, p. 15). Tot uw zeventiende verjaardag vond u het zelfs niet leuk dat R. u aanraakte toen ze

bij u op de kamer sliep (CGVS, p. 13-15). Dat u zich sinds uw zeventiende, u bent intussen 45 jaar oud, geen andere momenten voor de geest kan halen waarop u beseftte dat u zich aangetrokken voelt tot vrouwen, overtuigt niet.

- U kan niet doorleefd en gedetailleerd vertellen wat u voelde en dacht toen R. u in de hierop volgende periode aanraakte. U herhaalt louter dat R. u altijd aanraakte en dat u zei dat ze moest stoppen (CGVS, p. 15). Steeds weer grijpt u terug naar dezelfde fysieke aanrakingen in de plaats van aan te geven met welke gedachten en gevoelens u geconfronteerd werd. Nochtans gaf u zelf aan dat u enkel met R. kon praten over uw geaardheid (CGVS, p. 19) en dat uw directe omgeving in Nigeria van mening was dat dergelijke meisjes bezeten zijn door de duivel (CGVS, p. 17). Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat u uw seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij u, die afkomstig bent uit een land waar men LGBTQ+ niet accepteert en waar dit mogelijk (sociaal) strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin u zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze u daaraan invulling wil en kan geven. Aangezien u tijdens het persoonlijk onderhoud beweert op de hoogte te zijn van de gevolgen van het uiten van uw biseksuele geaardheid in de Nigeriaanse samenleving en deze gevolgen zelfs aan den lijve te hebben ondervonden, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u de ontdekking en beleving van uw beweerde biseksuele geaardheid met R. zou hebben besproken en deze enigszins onder woorden kan brengen. Deze ontdekking en beleving situeren zich immers in de homofobe Nigeriaanse samenleving, waarvan zij niet los kunnen gezien worden. U toont niet aan dat u bij het ontdekken van uw geaardheid een denkproces heeft doorgemaakt dat past binnen een samenleving die homofob is.*

- U vertelt dat mensen rondom u stelden dat meisjes die aangetrokken zijn door andere meisjes bezeten zijn door de duivel (CGVS, p. 17). U kan zich niet herinneren wanneer u dit voor de eerste keer hoorde. U kan ook niet zeggen van wie u deze stelling hoorde (CGVS, p. 16). U kan zich geen moment herinneren wanneer dit gezegd werd en beperkt zich tot algemeenheden. U zegt dat dit ook in de kerk en in de zondagsschool gezegd werd, maar kunt zich geen enkel concreet moment herinneren waarop dit gebeurde (CGVS, p. 17).*

- U zegt zelf dat u biseksueel bent (CGVS, p. 2) maar gevraagd naar wat u over biseksualiteit weet, stelde u dat u er eens in een boek over las maar niet meer weet in welk jaar (CGVS, p. 16). Gevraagd hoe u wist dat u zich ook aangetrokken voelde tot mannen, komt u niet verder dan de uiterst vage omschrijving dat u een man met wie u uitging wel leuk vond maar uiteindelijk niet hetzelfde voelde voor hem als voor R. (CGVS, p. 16).*

- U heeft geen idee hoe uw eigen familie staat tegenover biseksualiteit (CGVS, p. 19). Zelfs indien jullie dit nooit bespraken, zou u hier toch enig idee over moeten hebben. Er kan verwacht worden dat u meer gedetailleerd en doorleefd zou kunnen vertellen over de ontdekking van het moment dat u zich aangetrokken voelde tot meisjes én mannen en het moment waarop u beseftte wat de perceptie van de Nigeriaanse maatschappij hiervan was. Dat u hier niet in slaagt ondergraaft de geloofwaardigheid van uw biseksualiteit."*

Verzoekster betoogt dat er rekening gehouden moet worden met de context waarbinnen homoseksuele relaties in Nigeria plaatsvinden en dat deze geheim worden gehouden. Ze stelt dat zij in casu verklaarde op zeventienjarige leeftijd gewaar te zijn geworden van haar interesse voor R.. Verzoekster betoogt dat elke persoon zijn seksualiteit op een individuele wijze beleeft en het niet aan verweerder is om te eisen dat verzoekster op deze of enige wijze zou reageren. Ze stelt dat wat betreft haar lesbische relaties moet worden benadrukt dat verweerder te streng is voor haar en dat er geen rekening gehouden wordt met de verschaft details noch met haar kwetsbare gezondheidstoestand. Verzoekster betoogt dat in deze zin zij verklaarde dat het niet ging over een relatie van een koppel met normale activiteiten maar om een lesbische relatie die niet getolereerd wordt in Nigeria. Verzoekster beklemtoont dat zij de gelukkige momenten met R. samenvatte, waarbij zij meedeelde gelukkig te zijn gedurende de volledige periode tijdens de welke zij samen waren tot aan het huwelijk van R.. Voorts benadrukt verzoekster dat zij tijdens gesprekken met andere personen en in het bijzonder tijdens de zondagsdienst in de kerk homofobe uitspraken hoorde. Ze betoogt dat ze zo hoorde over de stelling dat homoseksuelen bezeten zijn. Verzoekster stelt dat zij verder benadrukte dat zij zich slecht voelde indien zij dit hoorde, alsof zij een zondaar was en dat zij zich terugtrok in zichzelf. Verder betoogt verzoekster dat wat betreft haar familie, zij bevestigde dat het onderwerp van seksuele geaardheid nooit werd besproken. Verzoekster besluit dat dit te begrijpen is gelet op haar vrees ten aanzien van de Afrikaanse zeden en gebruiken.

Verzoekster volhardt in haar verklaringen doch brengt geen dienstige elementen bij die bovenstaande terechte en omstandige bevindingen kunnen ontkrachten.

Hoewel de Raad van oordeel is dat de seksuele geaardheid van een verzoeker om internationale bescherming gevoelige materie betreft en het geen mogelijkheid is om dit objectief te bewijzen, moet er evenwel opgemerkt worden dat een aangevoerde homo- of biseksuele geaardheid niet zonder meer wordt aangetoond door seksuele relaties en handelingen te benadrukken doch slechts aannemelijk kan worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een diepgaande emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 8). De Raad stipt aan dat een verzoeker om internationale bescherming zelden overtuigend bewijs kan leveren van zijn seksuele

gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere vluchtmotieven, zijn de eigen verklaringen van de betrokken verzoeker dan ook van wezenlijk belang. De verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen dan ook het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst. Daarbij moeten stereotiepe opvattingen over homoseksuelen worden vermeden. Van een verzoekster die zichzelf identificeert als biseksueel en omwille van deze geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong, kan worden verwacht dat zij dit overtuigend aantoonst.

Bijgevolg kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster coherente en doorleefde verklaringen aflegt over haar eigen biseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van haar biseksuele geaardheid die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over biseksualiteit. Verder mag worden verwacht dat een verzoekster kan vertellen wat dit voor haar en haar omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in haar land van herkomst en hoe haar ervaringen, volgens haar relaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt nog meer als de verzoekster afkomstig is uit een land waar een homo- of biseksuele geaardheid maatschappelijk onaanvaardbaar is of strafbaar is gesteld. Er mag in dat geval van een verzoeker worden verwacht dat er sprake is van een (denk)proces waarin zij zich onder andere voor de vraag ziet gesteld wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) van zijn land van herkomst verwacht/verlangt en op welke wijze zij daaraan invulling wil en kan geven. Het is daarom aan de verzoeker om internationale bescherming om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker afkomstig is. In casu zou verzoekster immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat zij innerlijk denkt of voelt. Uit het voorgaande blijkt evenwel afdoende dat verzoekster hiertoe in gebreke blijft.

Voorts wordt er in de bestreden beslissing op terechte wijze gemotiveerd dat verzoekster vaag blijft over haar relatie met R. en haar relatie met S. en zij hierover slechts beperkte kennis heeft:

“• U weet niet hoe R. wist dat ze u kon tonen dat ze tot u aangetrokken was en u heeft haar dit ook nooit gevraagd (CGVS, p. 22). Nochtans gaf u zelf aan dat u aanvankelijk niet ontvankelijk reageerde op haar aanrakingen (CGVS, p. 14).

• U kan geen concrete gelukkige momenten aanduiden die u met R. had. U blijft algemeen refereren aan de volledige periode dat u met haar samenwoonde en uw universiteitstijd (CGVS, p. 23). Gelet op uw bewering dat jullie decennialang in contact bleven, mag verwacht worden dat u concretere voorbeelden zou kunnen geven van gelukkige momenten samen.

• U weet niets over de man waarmee R. trouwde behalve dat hij A. heet, geconverteerd christen is en dat hij van Kaduna is (CGVS, p. 23).

• U weet niet hoe R. haar relatie met u geheim hield voor haar echtgenoot. U heeft haar dit ook nooit gevraagd (CGVS, p. 23). Nochtans is dit cruciaal gezien de mogelijke straf die jullie beiden boven het hoofd hing en mag hoe dan ook verwacht worden dat u hierover met R. zou overleggen.

• U kan buiten een vage verwijzing naar een huishoudhulp niet uitleggen hoe R. haar homoseksualiteit ontdekte. U vroeg ook (decennialang) niet meer dan dat, omdat u dacht dat het niet nodig was (CGVS, p. 24-25). Het is zeer opmerkelijk dat dit onderwerp nooit aan bod zou zijn gekomen terwijl Rita de enige persoon was met wie u over uw geaardheid kon praten (CGVS, p. 19).

• U weet niet in detail hoe R. omging met het risico van homoseksueel zijn in Nigeria. Alweer kan u enkel zeggen dat jullie het nooit publiek toonden en zeiden (CGVS, p. 25). Deze onwetendheid frappeert des te meer daar u aangaf dat u enkel met R. kon praten over uw geaardheid en zich hierbuiten altijd alleen voelde (CGVS, p. 19).

• U stelt dat u sinds uw vertrek uit Nigeria nog een relatie gehad heeft met een zekere S.. U kent de achternaam niet van S., u weet niet wat ze gestudeerd heeft, u weet niet hoe ze weet dat ze homoseksueel is. U vroeg dit ook niet omdat u dacht dat het niet nodig was. U weet enkel dat S. problemen had in haar gedwongen huwelijk, maar verder niets (CGVS, p. 24). Dergelijke vage verklaringen over de enige andere relatie die u had met een vrouw zijn opmerkelijk en overtuigen niet. Uw vaagheid en beperkte kennis over uw relaties met R. en S. ondermijnen de geloofwaardigheid van uw biseksualiteit verder op ernstige wijze.”

Verzoekster betoogt dat verweerder haar verwijt slechts relatief weinig informatie te hebben ontvangen over de relatie tussen R. en haar echtgenoot. Zij benadrukt dat zij heeft meegedeeld dat het ging om A., een man uit het noorden, een moslim die bekeerd was tot het christendom. Verzoekster betoogt dat hij afkomstig is van Kaduna en verweerder te streng is indien er verwacht wordt dat zij meer informatie zou geven over deze man, die zij nooit heeft ontmoet en met wie zij geen contact had. Verzoekster betoogt dat wat betreft haar huidige vriendin zij in bijlage een kopie van het Franse equivalent van haar bijlage 26 heeft toegevoegd.

Met de loutere volharding in haar verklaringen en benadrukking van de neergelegde stukken bij het verzoekschrift brengt verzoekster geenszins valabele elementen bij die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande pertinente bemerkingen. Immers wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die nauwkeurige verklaringen kan afleggen over kernelementen van diens vrees, in casu verzoeksters relatie met R. en S..

Waar verzoekster middels haar verzoekschrift kopieën neerlegt van een beschermingsverzoek ingediend in Frankrijk en verschillende Whatsappberichten, oordeelt de Raad dat, daargelaten de vaststelling dat deze kopieën deels onleesbaar zijn, er geen afdoende objectieve bewijswaarde kan toegekend worden aan deze stukken daar zij eenvoudig geësceneerd kunnen worden en zij geen garantie bieden over de authenticiteit noch kunnen ze worden geverifieerd.

Voorts motiveert de commissaris-generaal terdege dat verzoeksters verklaringen over hoe zij haar relatie met R. verborg in Nigeria niet doorleefd zijn:

“• U zegt dat u bang was dat uw relatie met R. zou uitkomen (CGVS, p. 19). Gevraagd hoe u omging met het risico van biseksueel te zijn in Nigeria, antwoordt u louter dat u er nooit over praatte en dat u nooit buiten affectie toonde. U gevraagd hoe u uw seksualiteit verborg tijdens en na uw adolescentie, zegt u opnieuw dat u die buiten nooit liet zien en dat u nooit praatte met meisjes om er een relatie mee te hebben (CGVS, p. 17-18). Nog eens gevraagd hoe u uw relatie met Rita verborgen hield, komt u weer niet verder dan te zeggen dat u in het openbaar geen affectie toonden en dat jullie nooit dezelfde kleren droegen (CGVS, p. 18). U deed niets anders om uw seksualiteit in Nigeria te verbergen (CGVS, p. 20). Hierbij kan tevens gewezen worden op jullie onvoorzichtigheid bij de ontdekking in het hotel: jullie dachten niet na over enig mogelijk gevaar om naar het huwelijk te gaan, en dachten dat er toch niemand zou binnenkomen dus kusten jullie elkaar zonder verdere voorzorgsmaatregelen (CGVS, p. 26). Gelet op de mogelijke gevolgen en door u geschetste context overtuigt dit wederom niet. Het gegeven dat u niet doorleefd kan vertellen over hoe u uw relatie met R. verborgen hield, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw biseksualiteit.”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad bovenstaande correcte weigeringsmotieven tot de zijne.

Vervolgens wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat de tijdlijn van de ontdekking van verzoeksters geardeheid door de autoriteiten niet geloofwaardig is:

“Het CGVS vindt online het spoor van een artikel van HOLLA News Worldwide van 30 juli 2022 waarin te lezen is dat The lesbian duo were being caught having unholy relationship in Prestige hotel where miss Ekaette was able to escape to unknown destination.... De post is verwijderd van Facebook en dus niet meer zichtbaar (zie blauwe map, 1). De post werd echter al gepubliceerd drie maanden voordat uw problemen plaatsvonden op 30 oktober 2022 (zie groene map, 4 en 5). U legde deze post ook niet zelf voor. Het is opmerkelijk dat u deze facebookpost niet voorlegde, terwijl u de twee recentere posts wel voorlegde (zie blauwe map 1 en 2). Bovendien is het opzienbarend dat het account HOLLA News Worldwide sinds de crossposts van “Hisbah Kaduna Jtf” van maart en april 2024 waarin u werd vermeld geen enkele andere post heeft geplaatst. Van de twee facebookposts van “Hisbah Kaduna Jtf” kan niet nagegaan worden wie ze plaatste en in welke context. Tevens moet opgemerkt dat de url (webadres) van dit account “W. Y. 7.” bevat, een duidelijke verwijzing naar een persoon, geen enkele verwijzing maakt naar een officiële overheidsinstantie en slechts 295 vrienden heeft. Een ander account van de Hisbah, “Hisbah Board Kano”, heeft “hisbah board” in de url, 35.000 likes, 89.000 volgers en verschillende verwijzingen naar officiële overheidskanalen. Het is tot slot bijzonder opmerkelijk dat beide posts geplaatst werden in 2024, bijna twee jaar na uw problemen en dat er buiten de facebookpost van 30 juli 2022, geplaatst voor uw problemen, geen enkele andere verwijzing te vinden is naar uw problemen op het internet. Het lijkt er dan ook sterk op dat u deze berichten zelf online plaatste of liet plaatsen met het oog op uw verzoek om internationale bescherming.”

Verzoekster betoogt dat in dit verband erop gewezen moest worden dat zij niet werd gehoord over deze punten. Ze wijst op artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003). Verzoekster betoogt dat deze confrontatie de verzoeker om internationale bescherming in staat stelt om te reageren op eventuele tegenstrijdigheden en/of tekortkomingen in het verhaal en de ambtenaar helpt om na te gaan of het echt om ernstige en relevante tekortkomingen gaat.

Verzoeksters betoog kan allerminst overtuigen. Immers wijst de Raad erop dat in het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit uitdrukkelijk wordt gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of onaannemelijkheid waarmee een verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Bovendien heeft verzoekster door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de kritiek van de commissaris-generaal en door het instellen van voorliggend beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om op de vastgestelde tegenstrijdigheid te reageren. Door in het verzoekschrift de schending aan te voeren van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, die gelet op voorgaande vaststellingen niet kan aangenomen worden, slaagt verzoekster er niet in haar onaannemelijke verklaringen in een ander daglicht te stellen.

Tot slot wordt er in de bestreden beslissing nog op pertinente wijze gewezen op de visuminformatie in verzoeksters dossier:

“Voor de volledigheid kan nog gewezen worden op de visuminformatie in uw dossier: u wendde zich in november 2022 nog tot de Nigeriaanse autoriteiten in Abuja hetgeen de geloofwaardigheid van de ontdekking van uw biseksuele geaardheid door de Nigeriaanse autoriteiten en een vervolgingsvrees voor hen finaal ondergraaft. Al deze elementen in acht genomen, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde biseksualiteit en de problemen die u hierdoor ondervond in Nigeria.”

Verzoekster laat bovenstaande terechte bevindingen ongemoeid zodat zij er geen afbreuk aan kan doen.

Nu uit de hoger weergegeven motieven blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters biseksuele geaardheid, kan verzoekster niet dienstig verwijzen naar algemene informatie omtrent (vervolg van) homoseksuelen en biseksuelen in Nigeria.

2.3.5.4. Waar verzoekster stigmatisering en discriminatie vreest bij een terugkeer naar Nigeria omwille van haar gezondheidstoestand daar zij HIV heeft, motiveert de commissaris-generaal op correcte wijze als volgt:

“De stigmatisering die u vreest ten gevolge van uw HIV in Nigeria is niet zwaarwichtig genoeg om gekwalificeerd te worden als het risico op vervolging of ernstige schade zoals bepaald in de Conventie van Genève. U zegt dat mensen naar u keken als de pest en dat ze u buitenspel zetten als u een job wilde. Uw zaken liepen ook slechter nadat mensen rond 2013 of 2014 ontdekten dat u HIV had (CGVS, p. 12-13). Toch zegt u dat u uw universitaire studies nog kon afmaken in 2015 en bleven ouders hun kinderen nog naar uw school sturen (CGVS, p. 13, 18). Hoewel het gradueel minder werd, zegt u dat de school normaal bleef lopen. U zegt dat de inschrijvingen van kinderen aan uw school pas compleet stopten in 2022 toen ontdekt werd dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen (CGVS, p. 13), waar geen geloof aan wordt gehecht. Buiten het bewijs zelf dat u HIV heeft, legt u geen enkel bewijs voor ter staving van de stigmatisering die u hierdoor ondervonden zou hebben. U maakt dan ook niet aannemelijk dat deze situatie in het verleden gelijkgesteld kan worden met vervolging of ernstige schade zoals bepaald in de definities van internationale bescherming, noch dat dit in de toekomst wel het geval zou zijn. Voor de volledigheid wijst het CGVS er op dat de beoordeling van deze problematiek een exclusieve bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken is. Voor deze beoordeling dient u zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet waarbij uit de door u neergelegde documenten (zie stukken 1 en 2 groene map) blijkt dat u een dergelijke procedure heeft opgestart.”

Verzoekster citeert fragmenten uit algemene informatiebronnen en een persartikel doch brengt zij hiermee geenszins concrete elementen bij die voorgaande terechte bevindingen kunnen ombuigen.

De Raad treedt verweerder verder bij waar die met reden erop wijst dat voor de beoordeling van medische problemen een verzoeker om internationale bescherming gebruik dient te maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt in dit verband vast dat de medische problematiek van verzoekster geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals het Hof van Justitie overigens reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M'bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Immers wordt in casu geenszins in concreto aangetoond dat verzoekster omwille van haar HIV diagnose zou worden onderworpen aan vervolging of een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Er worden geen argumenten of elementen aangebracht op basis waarvan kan worden aangenomen dat verzoekster op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd. Daarenboven wordt nog aangestipt dat verzoekster niet aantoont dat zij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Nigeria daar zij eerder aangaf dat haar ouders, twee broers en zes zussen nog in Nigeria verblijven (Verklaring DVZ van 19 februari 2024, p. 7, p. 9). Daarenboven verklaarde verzoekster nog contact te hebben met haar ouders en twee zussen (persoonlijk onderhoud van 27 augustus 2024, p. 8-9).

De Raad meent ten slotte dat de door verzoekster overige op het CGVS neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de inhoudelijke en vormelijke beoordeling ervan.

2.3.5.5. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtmotieven. De Raad meent bijgevolg dat verzoekster dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster.

2.3.5.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaten Akwa en Abuja geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Akwa en Abuja aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt door te wijzen op haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas alsook op de landeninformatie in het verzoekschrift inzake het geweld in Nigeria die in dezelfde lijn ligt als de door verweerder gehanteerde bronnen geen valabele elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken met betrekking tot de veiligheidssituatie in Abuja en Akwa. De Raad benadrukt overigens dat wat Abuja en Akwa betreft geen reëel risico bestaat dat een burger er persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* overigens niet stelt.

Waar verzoekster nog wijst op de instabiele situatie in Nigeria en de deelstaat Akwa, stelt de Raad vast de aangehaalde informatie niet van aard is aan te tonen dat de analyse uit de bestreden beslissing onjuist en/of achterhaald zou zijn nu in verweerders analyse immers rekening wordt gehouden met de regionale verschillen inzake het geweldsniveau en de impact van het geweld in Nigeria, de typologie van het geweld, de betrokken actoren en het aantal burgerslachtoffers in Nigeria in het algemeen en de deelstaten Akwa en Abuja in het bijzonder. Verzoekster toont met haar betoog niet aan dat de mate van willekeurig geweld in de deelstaten dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Waar verzoekster de schending van de artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend vijftwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU